

for sig i Løbet af ½ en Dag, og da der desuden i Rønne er flere andre Læger, savnes han ikke stort som Læge, naar han er borte. Anderledes paa Færøerne. Der kan Fysikus være borte dagevis, ja, om det skal være ugevis. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) gjorde netop en Bemærkning om et Tilfælde, hvor Fysikus paa Færøerne havde været borte i to Dage, men det kan, som sagt, være meget længere. Jeg kan nævne et Eksempel fra min egen Embedstid deroppe. Det var i Juni Maaned, den bedste Maaned, at jeg drog til Vaarting, som det hedder. Man tager altid tidlig af Sted, og jeg var taget af Sted saa betids, at jeg var 4 Dage før Tingdagen paa en Ø lige over for Tingstedet. Men jeg kom ikke før 4de Dags Aften til Tinget paa Grund af Stormvej — det kalder man deroppe at være vejrfast — og jeg kom over i en Storm. Det var, som sagt, den bedste Rejsemaaned. Naar nu Fysikus ikke blot har sine Distriktslægeforretninger men ogsaa Fysikatsforretninger paa alle Øerne og Vinterdage kan blive nødt til at rejse til en eller anden Ø f. Eks. i Anledning af en Obduktionsforretning i en kriminel Sag, saa er det Distriktslægen, der er borte, og det kan godt trække ud i 14 Dage. Distriktslægen bor i det, som kan kaldes en By, nemlig Torshavn, der har 13—1400 Indbyggere og nogenlunde det største Distrikt, og hans Fraværelse kan, naar den trækker ud, faa ikke ringe Betydning ikke alene for dem, der bo i Torshavn, men ogsaa for Beboerne i Distriktet. Paa Færøerne drejer det sig desuden ikke som paa Bornholm om en enkelt Ø men om en Øgruppe, og Udstrækningen er fra Nord til Syd 17 Mile og fra Øst til Vest 15 Mile. Allerede det at tage bort paa en enkelt Rejse kan kræve en Dag eller et Døgn, selv i Magsvej, men selvfølgelig meget længere Tid, naar Vejret er daarligt. Er nu Vejret daarligt i Torshavn, hvor Lægen bor, gør det for saa vidt mindre til Sagen, at han er borte og vejrfast, hvor han er; thi saa ere i Reglen de, der have Brug for ham, selv vejrfaste. Men er han paa Suderø, Nordrø, Fuglø eller et andet fjernt Sted og bliver vejrfast der, medens det i hans eget Distrikt er fuldstændig stille og klart Vej, komme alle Ulemperne frem, idet Baadene fra Distriktet saa maa vente forgæves paa ham i Torshavn. Det at hente Lægen paa Færøerne er noget ganske andet end her. Her drejer det sig kun om en Mand, der skal af Sted med et Par Heste, der er det 8 Mand, der skulle af

Sted med en Baad, og de skulle ro Vejen 4 Gange, først til Stedet og tilbage med Lægen, dernæst skulle de bringe ham tilbage og hente Medicin. Det er derfor, man trænger til en Distriktslæge i Torshavn ved Siden af Fysikus. Man maa have Fysikus for sig og Distriktslægen for sig. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Forholdene ved Sygehuset, det blev udførlig udviklet af det ærede Medlem for Færøerne. Man har sagt: Ja, men det er dog en urimelig Masse Penge, og det er urimeligt, som den ærede Ordfører sagde, at give en Mand 1,000 Kr. til, fordi han faar mindre at bestille. Men det er jo ikke Sagen. Han skal have de 1,000 Kr. til, fordi han faar mindre Indtægt, og fordi Fysikus dog i hvert Fald maa være lønnet, som enhver Distriktslæge er det. Distriktslægens Hovedindtægt paa Færøerne er den faste Lønning, og saaledes maa det være, fordi Befolkningen ikke kan bidrage synderligt til hans Indtægter. De Mennesker, der skulle have Læge, skulle skaffe 8 Mand til at rejse efter ham, og dette betyder allerede en saa stor Udgift for dem, at de ikke kunne give stort ved Siden af. Lønningen er derfor Distriktslægens Hovedindtægtskilde, og af den Grund ere Distriktslægelønningerne paa Færøerne saa høje, som de ere, men naturligvis er det ikke tilstrækkeligt, dermed kan han ikke underholde sig selv og Familie. Han skal have nogen Indtægt desuden, og den faar han af Befolkningen omkring i Distriktet, idet der gives visse Takster for Lægebesøg. Det er ikke saaledes som hos os, hvor Taksterne nærmest kun gælde for Fattigvæsenet, medens Lægehonoraret ellers er en fri Sag mellem Parterne: Hvad de kunne enes om, er godt, og hvis de blive uenige, maa de gaa til Domstolene. Paa Færøerne faar Lægen derimod Betaling efter en bestemt forholdsvis lav Takst, hverken mere eller mindre. Det giver naturligvis efter Omstændighederne et passende Beløb; hvor meget ved jeg ikke, jeg har ikke nogen Sinde set Oplysninger derom, mulig er det 1,000 Kr., mulig 2,000. Nu er det klart, at naar man ansætter en særlig Distriktslæge i Torshavn, er det ham, der faar disse Forretninger, og skulde Fysikus være ligestillet med ham, maatte han have noget, der ækvivalerede dette Beløb. Man kunde sige: Ja, men saa skal Fysikus have den Forpligtelse, naar Distriktslægen er fraværende, forhindret eller syg, at tage af Sted og udføre Forretningen for den Betaling, som Distriktslægen kan forlange, og det vilde jeg ikke have det